

ENSIMMÄINEN RAKKAUS

Ilm 2:1-7

1. *"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on seitsemän tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultajalkaisen lampun keskellä:*
2. *Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi sietää pahoja ihmisiä. Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.*
3. *Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet saanut kärsiä minun nimeni tähden etkä ole uupunut.*
4. *Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi.*
5. *Muista siis, mistä olet langennut, nöyryy parannukseen ja tee ensimmäisiä tekoja. Ellet, minä tulen sinun luoksesi ja työnän lamppusi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.*
6. *Se sinulla kuitenkin on, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.*
7. *Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'*

Efeson seurakunnan Herralta Jeesukselta saama viesti kuuluu myös meille tämän päivän Kansanlähetyksen työn ystäville. Sanoma ei kohdistu ensi sijassa yksilöille vaan uskovien yhteisölle, jonka jäsenenä kukin uskova saa ottaa sen vastaan.

Väärä yksilökeskeisyys

Suomalaisen kristillisyyden eräs keskeisiä ongelmia on väärä yksilökeskeisyys, joka leimaa laajemminkin koko yhteiskuntaamme. Jumala kyllä on luonut meidät yksilöiksi, antanut meille yksilölliset lahjat, hän myös pelastaa ihmisen yksilönä, jokaisen on tehtävä parannus omista synneistään ja jokaisen on saatava omakohtainen usko. Mutta Jumala ei ole tarkoittanut meitä milloinkaan elämän yksin. Hän on tarkoittanut meidät omaan yhteyteensä ja keskinäiseen yhteyteen. Jumala käsittelee meitä siksi ei vain yksilöinä vaan myös perheinä, sukuina, kyläkuntina, kaupunkeina, kansakuntina, seurakuntina ja hengellisinä liikkeinä.

Ensirakkaus Herraan

Seurakunta tai liike, joka on luopunut ensirakkaudestaan Herraan, on Herralle käyttökelvoton. Seurakunta ja herätysliike on tarkoitettu lampun jalaksi, josta loistaa Jumalan evankeliumin valo. Mutta ensirakkautensa hylännyt seurakunta tai liike on kuin sammunut lamppu, hyödytän Herralle. Herra varoittaa, että Hän itse joutuu panemaan sellaisen syrjään, ellei se tee parannusta.

Rakkaus

Sana rakkaus on saanut suomenkielessä niin tunnevaltaisen merkityksen, että valtaosa suomalaisista ei enää ymmärrä mitä Raamattu tarkoittaa rakkaudella. Raamatun mukaan rakkaus on tahdonalaista toimintaa, jossa rakastava henkilö antaa itselleen arvokasta lahjaksi toisen hyväksi. Hän voi antaa aikaansa, rahaansa, työtään, arvostusta, palveluja, ruumiinsa ja jopa henkensä. Rakkaus lähtee liikkeelle siitä, että rakastava ihminen tuntee kohteensa arvon ja haluaa kohdella häntä sen mukaisesti.

Arvon syntiä tehneelle ihmiselle ja synnin tähden Jumalan vihan alla olevalle ihmiselle palautti Jeesus Kristus, kun Hän verellään sovitti ihmiskunnan Jumalan kanssa, Jumalan viha kääntyi Jeesukseen ja tyhjentyi Häneen, jotta hän voisi armahtaa jokaisen syntinsä tunnustavan ja Hänen luokseen palaavan ihmisen.

Rakkaus lähtee liikkeelle vain siitä, että ihminen katselee toisia vielä synneissään eläviä ja syntiensä tähden monella tavalla kärsiviä ihmisiä Jeesuksen silmillä. Jeesus antoi verensä vuotaa sinun vihamiehesi tähden, Hän kuoli jumalattomien ja pilkkaajien puolesta. Jeesus haluaa kaikkein paatuneimpienkin syntisten pelastumista. Jeesukselle toiset uskovat ovat myös erityisen rakkaita heidän vioistaan ja synneistäänkin huolimatta. Herra haluaa puhdistaa verellään omiaan, kun he tulevat Hänen valoonsa. Herra haluaisi, että meillä olisi samat ajatukset uskonveljistä ja sisarista kuin Hänelläkin on.

Ensirakkauden lähde

Ensirakkaus tässä yhteydessä ei siis tarkoita jotakin romanttiseen rakastumiseen liittyvän tunnelatauksen kaltaista tilaa. Ensi rakkaus Herraan alkaa siitä, kun ihminen itsessään täysin avuttomana ja tuomittuna kääntyy Herran puoleen, tunnustaa syntinsä ja Hänen uhrinsa tähden saa syntinsä anteeksi ja saa uuden elämänyhteyden Jeesuksen kautta taivaalliseen Isään.

Tämä prosessi alkaa silloin, kun Jeesus alkaa Sanansa kautta puhua ihmisen omalle tunnolle. Jos ihminen avaa sydämensä eikä koveta sitä, Jeesus pelastaa hänet, Jumala lukee hänet Jeesuksen uhrin tähden täysin vanhurskaaksi, taivaskelpoiseksi, ja vuodattaa Häneen Pyhän Hengen. Ensirakkaus Jeesukseen on siis kokonaan seurausta Jumalan armotyöstä, joka tapahtuu silloin, kun ihminen persoonallisella tavalla vastaa Jumalan armokutsuun.

Ensirakkaus ei siis noin vain haihdu niin kuin romanttisen rakkauden tapauksessa tunteet ennemmin tai myöhemmin haihtuvat, kun alkaa hahmottua kuinka arkinen ja puutteellinen rakastettu kuitenkin lopulta on. Mitä paremmin Jeesusta oppii tuntemaan, sitä ihmeellisemmäksi ja suuremmaksi Hän osoittautuu rakkaudessaan ja pyhytydessään.

Ensirakkauden hylkääminen

Ensirakkauden hylkäämisessä on kysymys aivan selkeästä valinnasta. Kysymys on siitä, että ihminen ei enää haluakaan antaa aikaansa Herralle eikä vaivannäköään ihmisten hyväksi. Luopuminen on tietoinen valinta, vaikka se tapahtuukin usein hyvin salakavalan pienin askelin. Kun luopumus on edennyt hitaasti, voi sitten tulla suurten harppausten hetkiä, joissa näkyvällä tavalla tehdään valintoja, joissa sisäinen luopuminen Herran läheisyydestä tulee julkisesti näkyviin.

Eräs tyypillisimpiä ensimmäisen rakkauden kylmenemisen tuntomerkkejä on se, että uskoon tullut ja seurakuntayhteydestä iloinnut uskova alkaa ehkä huomaamattaan korostaa väärällä tavalla yksilöllisyyttään ja riippumattomuuttaan toisista. Se taustalla saattaa olla toisten uskovien virheiden, rajoitusten ja kaikkein kipeimmin heidän lankeemustensa näkeminen. Alkaa tulla sellainen tunto, että ei voikaan koko sydämestään luottaa veljiin ja sisariin. Heidän hengellinen elämänsä näyttää olevan jotenkin niin kovin ailahtelevaa. On pakko ikään kuin jäädä "yksinäiseksi sudeksi". "Eikö pääasia kuitenkin ole, että minä itse säilytän uskoni, vaikka kaikki muut ympäriltäni kaatuisivat ja lankeaisivat." Eikö Joosuakin julistanut: "Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa!" Mutta Joosuan ajatus ei ollut vetäytyä pois yhteisestä vastuusta, kun muista ei näyttänyt olevan hänen mittojensa täyttäjiksi, vaan hän halusi sitoutumisellaan Herraan rohkaista muitakin samaan sitoutumiseen, joka sitten merkitsi myös Jumalan kansan keskinäisen riippuvuuden tunnustamista.

Tunnustus

Viestissään Efeson seurakunnalle Jeesus saattoi kyllä antaa myös tunnustusta seurakunnasta.

"Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi sietää pahoja ihmisiä.. Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet saanut kärsiä minun nimeni tähden etkä ole uupunut." (2:2-3)

Uskovan on huolehdittava siitä, että hän ajan paineissa ja harhoissa säilyttää oman uskonsa Herraan ja pysyy uskollisena Herralle niin työssä kuin vaivannäössäänkin. Juuri niistä asioista Jeesuksella oli paljonkin hyvää sanottavaa Efeson seurakunnasta. Jeesus on nimittäin erittäin kiinnostunut siitä, miten seurakunta elää. Hän iloitsee siitä kaikesta Pyhän Hengen työstä ja hedelmästä, jonka Hän näkee vaikuttavan oman seurakuntansa keskellä.

Jeesus jakaa myös arvostusta seurakunnalle, joka antaa Pyhän Hengen vaikuttaa ja hallita elämäänsä. Pyhän Hengen pyhittävä ja seurakuntaa rakentava työ ei näet koskaan tapahdu ikään kuin automaatin tavoin. Seurakunnan tulee kuulla Herran sanassa Jumalan ääntä ja taivuttaa persoonallisella tasolla sydämensä kuuliaiseksi Herran sanalle.

Juuri tämä **Herran sanan vastaanottava sydän ja kuuliaisuus Herran äänelle on ensirakkauden tärkeimpiä tuntomerkkejä**. Ensi rakkaus tietää: "Herra on suunnattoman hyvä. Hän on lunastanut minut vapaaksi synnin tuomiosta omantunnon vapauteen ja iloon, Hän on vapauttanut minut kuoleman alta ylösnousemuselämän osallisuuteen, Hän on suojamuurinani ympärilläni kaikkia Sielunvihollisen hyökkäyksiä vastaan. Hän on niin sanomattoman viisas, että parasta mitä minulle tapahtuu on se, että Herra saa päättää asioistani ja että pysyn kuuliaisena Hänelle. Herra rakastaa myös tuota minun veljeäni ja sisartani samalla Golgatan verisellä rakkaudellaan. Me kuulumme samalle Herralle.

Herran etsivä rakkaus kuuluu myös noiden uskosta osattomien elämään. Siksi haluan heille kertoa Herran suuresta armosta." Jeesus todella arvostaa omiensa kuuliaisuutta, joka nousee rakkaudesta Häneen, heidän suureen Vapahtajaansa ja Herraansa. Ensi rakkaudessaan Herraan uskova aina kyselee, mitä Herra asioista ajatteli ja haluaa siksi noudattaa Hänen Sanaansa ja vaeltaa herkällä omallatunnolla ja myös lähellä muita.

Varo itsevarmuuden paulaa!

Mutta vaikka kaikki muu seurakunnassa olisi kohdallaan, mutta ensirakkaus Herraan on kadonnut, ollaan suuressa vaarassa. Usein luopuminen alkaa siitä, että seurakunta, liike tai yksityinen uskova huomaa kasvaneensa sekä Raamatun tuntemisessa, koossa että hengellisessä kokemuksessa ja työssään. Pikku hiljaa hän saattaa joutua sellaisen harhan valtaan, että nythän tämä jo käy. "Minulla alkaa olla tämä kristillisyyden homma hanskassa." Näin väärällä tavalla vahvaksi kasvanut Herran oma saattaa olla erittäin terävä harhaoppien torjuja.

Hän tuntee Raamattunsa niin hyvin, että hän tunnistaa kohtuullisen hyvin liberaaliteologien, Sanan yläpuolelle itsensä nostavien hurmahenkien ja uususkonnollisuuden harhat. Hän saattaa jopa tarmokkaasti vastustaa niitä. Hän on oppinut myös sen, miten kristillisyyden vaatii vaivannäköä ja kestävyyttä.

Hänestä on ehkä kasvanut ns. pitkän linjan kansanlähetysystävä. Jos vuosien takaisista herätyksistä lähtien hän on kantanut uskollista vastuuta evankelioinnista ja lähetystyöstä.

Nämä kaikki asiat ovat sellaisia, jotka Herra näkee ja antaa niistä tunnustuksensa. Mutta silti jotain voi olla ratkaisevasti pielessä. "Olet luopunut ensi ajan rakkaudesta."

Ei pumpaamalla, ei ihmisvoimin

"Niin mutta enhän minä millään voi pumpata itseäni niitä tunteita, jotka minulla oli vasta uskoon tultuani. Enkä minä voi millään saada takaisin sitä nuoruuden intoa, jossa ei aikaa säästetty Herran työssä. Keski-ikäisen voimat eivät ole enää samat kuin silloin." Mutta siitä ei Jeesuksen nuhteessa pohjimmiltaan olekaan kysymys. Ensi rakkautta ei synny sillä, että yritämme jollain hyvinkin hengelliseltä vaikuttavalla menetelmällä pumpaamaan itseemme täyteen hyviä ja kristillisiä tunteita. Vaikka siinä onnistuisimmekin, tiedämme, että seuraavaan aamun mennessä tunnelmat ovat haihtuneet ja usein väsymys edessä. Ensi rakkautta Herraan eivät takaa oikea oppi, säännöllinen seurakuntaelämä, armolahjat eivätkä ylistyslaulut, vaikka missään niissä ei ole mitään pahaa, päin vastoin.

Lapsen kaltaisuuteen

Ensimmäisen rakkauden tuntomerkki on riippuvuus Jeesuksesta. Ensimmäisessä rakkaudessa elävä ei selviä omassa varassaan eikä myöskään oman kristillisyytensä varassa. Ensimmäinen rakkaus on lapsen kaltaisuutta, jossa ollaan joka hetki riippuvaisia Herrasta. Kaiken aikaa joudutaan turvautumaan Herraan eikä vakiintuneisiin työtapoihin tai ystävien säännölliseen toiminta-alttiuteen ja uhreihin. Ensimmäisessä rakkaudessa kristillisyyttä ei ole käyttäytymismalli, katsomuksellinen uskonvakaumus eikä hengellistä yhdistystoimintaa, vaan se on elimellistä yhteyttä Jeesukseen ja sellaista sitoutumista Hänen omiinsa, että ollaan valmiit antamaan elämä veljen hyväksi.

Puheenvuoro Herralle

"Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." Ensimmäinen rakkaus voi alkaa vain kuin Herra saa puheenvuoron, Häntä kuunnellaan niin kuin Marja teki asettumalla Herran jalkojen juureen. Herran päivittäisestä puheesta riippuva kristillisyyttä tekee myös ensimmäisiä tekoja.

Jeesuksen suurin huoli on ihmisten sielujen pelastus. Jeesusta kuunteleva pääsee osalliseksi Hänen sydämensä sykkeestä hukkuvia kohtaan. Ensimmäinen rakkaus vie kärsimään toisten pelastumisen hyväksi, se ei kysele mitä siitä saa, koska Hän tietää mitä on jo saanut, kun Jeesus vuodattanut verensä hänen puolestaan.

Parannus myös pienistä synneistä

Ensimmäinen rakkaus lähtee liikkeelle Jeesuksen sydämen luota, kun Hänen edessään parannuksessa hylätään kaikki se synty, jota on pikku hiljaa ruvettu suvaitsemaan jonkinmoisena "välttämättömänä pahana". Herran valossa tunnustetut ja hylätyt synnit pyyhkii pois Jeesuksen pyhä ja kallis sovintoveri. Nyt kristillisyyttä ei ole enää elämää omien hengellisten kokemusten ja hengellisen arvovallan vuoksi tai kristillisen tunnustuksen saamiseksi, vaan elämää Herraa varten, Hänen kunniakseen, Hänen kasvamiseksi ja meidän tulemiseksemme aidosti pieniksi.

Ensimmäinen rakkaus ei ole siis alkuajan tunteisiin palaamista, vaan paluuta lapsen lailla Herran kasvojen eteen, Hänen eikä oman sydämen kuuntelua. Se on Häneltä saadun päivittäin uudistuvan armon virrasta käsin tapahtuvaa hyvien tekojen tekemistä toisille, jotta he pelastuisivat. Se on evankeliumin julistamista toisten pelastukseksi, koska on kuullut Herralta itseltään, millainen Hänen rakkautensa on hukkuviin ihmisiin.

Ensimmäisen rakkauden syvin este on kovakorvaisuus, omista ehkä kovinkin hyviltä vaikuttavista ajatuksista härkämäisesti kiinni pitämistä. Ensimmäinen rakkaus syntyy parannuksesta ja kääntymisestä lapsen lailla Jeesuksen puoleen.

Lupaus

Ensimmäisen rakkauteen parannuksessa palaaville Herralla on ihmeellinen lupaus. Sinä saat syödä elämän puusta Jumalan paratiisissa. Saat jo nyt suuntautua siihen taivaalliseen todellisuuteen, jonka Jeesus on sinua varten valmistanut. Saat tehdä sen seurakuntana ja liikkeenä ja myös yksityisenä Herran omana. Tee siis parannus! "Herra Sinä olet oikeassa, minä väärässä. Herra hallitse armollasi ja totuudellasi minun sydäntäni."